

Αθήνα, 05-11-2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης

Θέμα: «Ψηφιακή κάλυψη ή πολιτική συγκάλυψη; Βρισκόμαστε άραγε μπροστά σε ένα νέο σκάνδαλο;»

Τον Μάρτιο του 2015, συνεπεία δεσμεύσεων της Χώρας μας, για εφαρμογή της σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας, αναφορικά με την παύση αναλογικών μεταδόσεων, πραγματοποιήθηκε με απόφαση, του τότε Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και του Υπουργείου Επικρατείας, η οριστική μετάβαση στην ψηφιακή τηλεόραση. Η διαδικασία κατάργησης του αναλογικού σήματος και ο σχεδιασμός του δικτύου, υλοποιήθηκε σε συνέχεια απόφασης του προηγούμενου αρμοδίου Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, με την οποία δημοσιεύτηκε ο «Χάρτης Συχνοτήτων Επίγειας Ψηφιακής Ευρυεκπομπής Ραδιοτηλεοπτικού Σήματος» (ΚΥΑ42800/2012, ΦΕΚ2704/Β/05-10-2012). Το υπουργείο κατέληξε μεν στο συγκεκριμένο χάρτη, στηριζόμενο στην έρευνα του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Συστημάτων Επικοινωνιών και Υπολογιστών (ΕΠΙΣΕΥ), ωστόσο επέλεξε να μειώσει τον αριθμό των κέντρων εκπομπής, που η τελευταία πρότεινε ως απαραίτητο, ορίζοντας τον τελικώς σε 156 κέντρα ανά την επικράτεια, γεγονός που συνέτεινε στην ύπαρξη «Λευκών περιοχών», ήτοι οικισμών με γεωμορφολογικές ιδιαιτερότητες, εκτός εμβέλειας του επίγειου ψηφιακού τηλεοπτικού σήματος, των ιδιωτικών καναλιών. Η υλοποίηση της ανάπτυξης, του ανωτέρω δικτύου των 156 κέντρων εκπομπής, αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί με διαγωνιστική διαδικασία.

Συγκεκριμένα, το Δεκέμβριο του 2013, με την υπ.αρ. ΑΠ 701/01/23-12-2013 απόφασή της, η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), ως ανεξάρτητη αρχή, υπεύθυνη για την παραχώρηση δικαιωμάτων χρήσης επί των ραδιοσυχνοτήτων, προέβη στην «Έγκριση Τεύχους Προκήρυξης της δημοπρασίας για την χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής», 15ετούς διάρκειας, με σκοπό την ανάπτυξη του δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης, η οποία θα πραγματοποιούνταν με διαγωνιστική διαδικασία πολλαπλών γύρων, με αυξανόμενο τίμημα και θα καθοριζόταν ο υπερθεματιστής. Σε αντίθεση όμως με το χρονοδιάγραμμα της προκήρυξης, και κατόπιν υποβολής μοναχά μίας προσφοράς, η ΕΕΤΤ ολοκλήρωσε το διαγωνισμό, σε λιγότερο από δύο μήνες, ανακηρύσσοντας με την υπ.αρ. 706/4/06-02-2014 απόφασή της, ως υπερθεματιστή, για το σύνολο των δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων εθνικής και περιφερειακής κάλυψης, την εταιρεία «Digea-Ψηφιακός Πάροχος Α.Ε.» (κοινοπραξία των ιδιωτικών καναλιών πανελλήνιας εμβέλειας Alpha TV, Alter Channel, ANT1, Μακεδονία TV, Mega Channel, ΣΚΑΪ, Star Channel), με καταβληθέν τίμημα ύψους 18,3 εκ ευρώ.

Την περίοδο αυτή, ασκήθηκε σημαντική κριτική μέσω δημόσιου διαλόγου και πολλές καταγγελίες είδαν το φως της δημοσιότητας, χαρακτηρίζοντας τον εν λόγω διαγωνισμό ως «σκάνδαλο», εξαιτίας κυρίως των φωτογραφικών του όρων, του χαμηλού τιμήματος -εν συγκρίσει με τα προβλεπόμενα έσοδα-, καθώς επίσης και λόγω ζητημάτων παραβίασης, των αρχών του ανταγωνισμού, συνεπεία της υποβολής μίας μόνο προσφοράς. Επιπλέον,

εκφράστηκε έντονα ο προβληματισμός, αναφορικά με την παραβίαση διατάξεων του ελληνικού και ενωσιακού δικαίου, που απαγόρευαν στους παρόχους περιεχομένου (ήτοι ιδιοκτήτες καναλιών) να είναι ταυτόχρονα και πάροχοι δικτύου, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη διάταξη του αρ. 80, παρ. 1, εδ. στ, του ν. 4070/2012, (όπως αυτή αντικατέστησε το αρ. 13 παρ. 1 του ν.3592/2007), χωρίς ωστόσο αποτέλεσμα, αφού πάγιο επιχείρημα της ΕΕΤΤ υπήρξε το γεγονός ότι επρόκειτο για διαφορετικό νομικό πρόσωπο και άρα όπως έκρινε δεν ετίθετο ζήτημα εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης.

Παράλληλα, κατά την ως άνω διαδικασία και με σκοπό την ολοκλήρωση της ψηφιακής μετάβασης, το 2013 είχε ήδη πραγματοποιηθεί, με απόφαση του αρμοδίου Υπουργείου, εκχώρηση στη Δημόσια Τηλεόραση, φάσματος επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής, για το σύνολο της ελληνικής επικράτειας (ΚΥΑ 15715/2013- ΦΕΚ 1956/β/2013), ως παρόχου δικτύου για την μετάδοση του ραδιοτηλεοπτικού της προγράμματος, με πλήρη γεωγραφική κάλυψη, ενώ αντίστοιχα μετά τον ανωτέρω διαγωνισμό, πλέον και η «DIGEA-ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ Α.Ε.» υποχρεούνταν να παρέχει πληθυσμιακή κάλυψη δικτύου τουλάχιστον στο 95% (Παρ. 1 του αρ. 6, του Παραρτήματος Ε της ΑΠ 707/2/13-02-2014ΕΕΤΤ, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΑΠ 716/003/2014 (ΦΕΚ1693/25-06-24). Περαιτέρω, προκειμένου να επιτευχθεί η γεωγραφικά πληρέστερη και τεχνικά αρτιότερη ραδιοκάλυψη του δικτύου (ΚΥΑ 42800/2012), προβλέφθηκε, εκτός των 156 κέντρων εκπομπής, **η δυνατότητα εγκατάστασης Σταθμών Συμπληρωματικής Κάλυψης (ΣΣΚ-gap fillers)**, τόσο από τη δημόσια τηλεόραση (ΚΥΑ 15715/2013), όσο και από τη «DIGEA-ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ Α.Ε.» (παρ.2 του αρ.6 του Παραρτήματος της ΑΠ 707/2/13-02-2014 ΕΕΤΤ). Σημειώνεται ότι με βάση τα τεχνικά τους χαρακτηριστικά, οι Σταθμοί Συμπληρωματικής Κάλυψης (ΣΣΚ-gap fillers) είναι σταθμοί ραδιοεπικοινωνίας επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής τηλεοπτικού σήματος με περιορισμένη όμως ακτινοβολούμενη ισχύ εκπομπής (EIRP), μέχρι 22 dBW (Παρ.5 του αρ. 4, του Παραρτήματος της ΑΠ 707/2/13-02-2014 ΕΕΤΤ).

Παρά τη νομοθετική πρόβλεψη για τη συγκεκριμένη δυνατότητα εγκατάστασης, και δεδομένου ότι κάτι τέτοιο θα συνιστούσε ένα επιπλέον κόστος, το οποίο η Digea Α.Ε. ως μοναδικός πάροχος, προφανώς δεν προτίθετο να αναλάβει, υπήρξε σύμφωνα με την παρ. 2 του αρ. 6 του Παραρτήματος της ΑΠ 707/2/13-02-2014 ΕΕΤΤ, παράλληλη πρόβλεψη για δυνατότητα εγκατάστασης των ΣΣΚ, μέσω συνεργασίας του παρόχου δικτύου με τρίτους και ιδίως με Ο.Τ.Α., ώστε με τον τρόπο αυτό, το κόστος εγκατάστασης να μετακυλιστεί στον εκάστοτε Δήμο, διάταξη που αξιοποιήθηκε από αρκετές Δημοτικές Αρχές, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρόσβαση των κατοίκων τους, στις υπηρεσίες επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης.

Το 2018, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, αναγνωρίζοντας το πρόβλημα του «ψηφιακού» αποκλεισμού, μερίδας πολιτών, που ουσιαστικά ανέκυψε από το μη ορθό σχεδιασμό ψηφιακής μετάβασης, της Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ- ΝΔ και όντας δεσμευμένη από τους όρους, της εν ισχύ Συμβάσεως του Δημοσίου με τη Digea, έκανε προσπάθεια με τον Ν. 4563/2018 (ΦΕΚ 169/Α/20-9-2018), για εξασφάλιση της πρόσβασης στους ελληνικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, των μόνιμων κατοίκων, «λευκών περιοχών», δηλαδή περιοχών εκτός τηλεοπτικής κάλυψης. Η λύση που προκρίθηκε ήταν επιδοματικού χαρακτήρα και αφορούσε 3.500 «λευκές περιοχές» σε όλη την Ελλάδα, οι κάτοικοι των οποίων (164.000 νοικοκυριά) θα προμηθεύονταν κουπόνι προς εξαργύρωση, σε πάροχο της επιλογής τους, για την απόκτηση εξοπλισμού, ο οποίος θα τους εξασφάλιζε πρόσβαση στους τηλεοπτικούς σταθμούς πανελλαδικής εμβέλειας.

Πρόσφατα και σε συνέχεια του προπαρατεθέντος ιστορικού, η ανώνυμη εταιρεία του Δημοσίου με την επωνυμία «Εθνικό Δίκτυο Υποδομών Τεχνολογίας και Έρευνας Α.Ε.» - ΕΔΥΤΕ Α.Ε, ως τεχνολογικός φορέας υπό την εποπτεία του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, προκήρυξε στις 08-10-2025, ανοικτό διεθνή ηλεκτρονικό διαγωνισμό (15930/ΑΣ/7.10.2025 - 25PROC0177004112025-10-08), με τίτλο **«Προμήθεια, εγκατάσταση και λειτουργία Σταθμών Συμπληρωματικής Κάλυψης (ΣΣΚ) για διανομή τηλεοπτικού σήματος σε Λευκές Περιοχές, μέσω της τεχνολογίας της επίγειας**

ψηφιακής ευρυεκπομπής». Αντικείμενο του ανωτέρω διαγωνισμού, αποτελεί η παροχή υπηρεσίας επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής, για την πρόσβαση των περιοχών εκτός τηλεοπτικής κάλυψης (Λευκές Περιοχές), στους ελληνικούς ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης λήψης, εθνικής & περιφερειακής εμβέλειας, μέσω της εγκατάστασης και λειτουργίας 54 Σταθμών Συμπληρωματικής Κάλυψης (ΣΣΚ, Gap Fillers)» και ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών, ορίστηκε η 07-11-2025.

Η χρηματοδότηση της εν λόγω σύμβασης, θα πραγματοποιηθεί από το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης, μέσω Πιστώσεων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΣΑ ΝΑ463, αριθ. έργου 2025ΝΑ46300001), καθώς περιλαμβάνεται στην Πράξη «Πρόσβαση των μόνιμων κατοίκων των περιοχών εκτός τηλεοπτικής κάλυψης στους ελληνικούς τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας (Λευκές Περιοχές)», με Κωδικό ΟΠΣ 5226766 στο «ΤΠΑ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ 2021-2025» Άξονα Προτεραιότητας «Υποδομές ΤΠΕ» η οποία έχει ενταχθεί στο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΑΠΔΕ) 2025 (ΑΔΑ: 95ΡΛΗ-Ζ54). Ο προϋπολογισμός του έργου, ανέρχεται **σε 22.717.171,87 ευρώ με ΦΠΑ**, το οποίο επιμερίζεται σε περίπου 420.000 ευρώ ανά σταθμό, με δικαίωμα προαίρεσης 100%, ήτοι δυνητικό συνολικό κόστος έως και **45,4 εκατομμύρια ευρώ**, που αφορά στην ανάθεση πρόσθετου φυσικού αντικείμενου εγκατάστασης και λειτουργίας Σταθμών Συμπληρωματικής Κάλυψης (ΣΣΚ) και υπό τους αυτούς όρους της αρχικής σύμβασης, με ή χωρίς παράταση της αρχικής συνολικής συμβατικής διάρκειας.

Δυστυχώς, οι δημοσιευθέντες όροι και τα οικονομικά χαρακτηριστικά του ανωτέρω διαγωνισμού, εγείρουν ήδη σοβαρά ερωτήματα για τη διαφάνεια, τη σκοπιμότητα και το ύψος της δαπάνης, καθώς προκύπτουν ενδείξεις ότι πρόκειται για υπερκοστολογημένη και φωτογραφική διαδικασία, προς όφελος συγκεκριμένου παρόχου, ενώ δεν λείπουν και δημοσιεύματα που μιλούν για προσπάθεια πριμοδότησης συγκεκριμένου ιδιώτη, με δημόσιο χρήμα και διαδικασία με «οσμή» σκανδάλου, για δεύτερη φορά, μετά την αρχική μετάβαση της Χώρας στην ψηφιακή τηλεόραση.

Συγκεκριμένα, τα ζητήματα που χρήζουν διευκρινίσεων αναλύονται ως εξής:

A) Σε ότι αφορά το ύψος του κόστους του έργου.

Το συνολικό κόστος της προμήθειας των 54 αναμεταδοτών που λειτουργούν συμπληρωματικά και με μειωμένη ισχύ, φαίνεται να προσεγγίζει επίπεδα που δεν δικαιολογούνται από την αγορά, μεταφράζεται σε κόστος ανά αναμεταδότη που ξεπερνά κάθε εύλογη τεχνική ή εμπορική εκτίμηση, και δημιουργεί υπόνοιες ότι το έργο δεν αποσκοπεί απλώς στην κάλυψη των λεγόμενων «λευκών περιοχών», αλλά στην ανακύκλωση δημοσίου χρήματος υπέρ συγκεκριμένων επιχειρηματικών συμφερόντων. Προς επίρρωση του εν λόγω επιχειρήματος, αξίζει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με αρκετές σχετικές αναρτημένες αποφάσεις στη «Διαύγεια», αναφορικά με προμήθειες που έχουν πραγματοποιήσει δήμοι ανά την Ελλάδα, για αντίστοιχους αναμεταδότες τηλεοπτικού σήματος (ΣΣΚ, Gap Fillers), περιορισμένης ισχύος, το κόστος ανά μονάδα είναι πολλαπλάσια χαμηλότερο από αυτό που προκύπτει στον εν λόγω διαγωνισμό. Ακόμη και εάν ήθελε υποτεθεί ότι το προκυρηχθέν έργο πληροί, κατά το μέγιστο τα κριτήρια τεχνικών προδιαγραφών, εγκατάστασης και καλής λειτουργίας του σχετικού τεχνολογικού εξοπλισμού, το χάσμα με την παρούσα κοστολόγηση φαίνεται να είναι τεράστιο.

B) Σε ότι αφορά τους όρους ανάθεσης του Διαγωνισμού.

Σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στο Κεφάλαιο Τεχνική και Επαγγελματική Ικανότητα (υπό 2.2.6 της Διακήρυξης), οι απαιτούμενες τεχνικές προδιαγραφές όπως για παράδειγμα **η ύπαρξη σε ισχύ, Δικαιωμάτων Χρήσης Ραδιοσυχνοτήτων Επίγειας Ψηφιακής Ευρυεκπομπής τηλεοπτικού σήματος και η αποδεδειγμένη εμπειρία λειτουργίας δικτύου επίγειας ασύρματης ψηφιακής ευρυεκπομπής για τα τελευταία δέκα (10) συνεχόμενα έτη,**

φαίνεται να «φωτογραφίζουν» σε σημείο βεβαιότητας τον υποψήφιο ανάδοχο. Πράγματι στην Ελλάδα, αυτή τη στιγμή υπάρχει **ένας μόνο**, συγκεκριμένος ιδιωτικός πάροχος, επίγειου ψηφιακού σήματος, με δεσπόζουσα θέση στην αγορά, που φαίνεται να πληροί τους παραπάνω όρους, διαθέτοντας την απαιτούμενη υποδομή, το δίκτυο και τη σχετική άδεια για να υποστηρίξει την προτεινόμενη λύση.

Γ) Σε ότι αφορά την ανάληψη της δαπάνης.

Ο παρών διαγωνισμός αφορά την πρόσβαση στα ιδιωτικά κανάλια πανελλήνιας εμβέλειας, για την οποία η Digea A.E., ως μοναδικός πάροχος, είχε ήδη δεσμευτεί όταν ανέλαβε την εκτέλεση του δικτύου επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής, για πληθυσμιακή κάλυψη ποσοστού 95%. Πάραυτα το επικείμενο έργο θα χρηματοδοτηθεί από πόρους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Οι περιοχές στις οποίες θα εγκατασταθούν οι Συμπληρωματικοί Σταθμοί Κάλυψης, χαρακτηρίζονται ως μειωμένου εμπορικού ενδιαφέροντος, για τον υφιστάμενο μοναδικό πάροχο ψηφιακού σήματος ήτοι την Digea A.E. που αποτελεί εταιρεία συμφερόντων των μεγαλύτερων ελληνικών ιδιωτικών καναλιών και προφανώς για τον λόγο αυτό όπως προαναφέρθηκε, δόθηκε με προηγούμενη νομοθετική ρύθμιση, μεμονωμένα, η δυνατότητα ανάληψης αυτού του κόστους εγκατάστασης από τους Ο.Τ.Α. Σήμερα, φαίνεται να επιχειρείται, για άλλη μια φορά, η κάλυψη του κόστους ψηφιακής επίγειας ευρυεκπομπής, των ασύμφορων για τους ιδιώτες περιοχών, από το Δημόσιο, απαλλάσσοντας ουσιαστικά τον πάροχο, από την υποχρέωσή του για καθολική κάλυψη. Κατά συνέπεια, εύλογα αναρωτιέται κανείς, κατά πόσο η «πλήρης ψηφιακή κάλυψη» της επικράτειας ενδέχεται να αποτελεί απλώς την πρόφαση, για τη διοχέτευση δημόσιων πόρων προς συγκεκριμένη εταιρεία.

Δ) Σε ότι αφορά την πραγματική ανάγκη εκτέλεσης του έργου.

Η επιλογή τεχνολογίας επίγειας ψηφιακής εκπομπής, αντί διαδικτυακής μετάδοσης, δείχνει να αγνοεί τις σύγχρονες τάσεις στο χώρο της τηλεόρασης, παραγνωρίζοντας τις τεχνολογικές εξελίξεις και την αναμενόμενη μετάβαση σε διαδικτυακή μετάδοση (IP TV) εντός της επόμενης δεκαετίας, γεγονός που θέτει εν αμφιβόλω τη βιωσιμότητα και την πραγματική σκοπιμότητα της επένδυσης, με 5 έτη διάρκεια και ιδιαίτερα υψηλό οικονομικό αποτύπωμα. Επιπλέον, αξίζει να σημειωθεί ότι η χώρα μας, μέχρι και τώρα, δεν καλύπτεται από εκπομπή υψηλής ευκρίνειας (High Definition), με όλα τα περιφερειακά κανάλια να εκπέμπουν σε SD, με τους ειδικούς του κλάδου να καταλογίζουν γι' αυτό αμέλεια και αδιαφορία τόσο στον πάροχο όσο και στην ίδια την Πολιτεία.

Συνεπώς:

Επειδή, το φερόμενο κόστος του συγκεκριμένου έργου, εκτός από φανερά δυσανάλογο, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος προαίρεσης, είναι και ιδιαίτερα ασαφές, καθότι δεν αναλύεται στο ελάχιστο ο τρόπος υπολογισμού του, με αποτέλεσμα να μην είναι διακριτό το τι περιλαμβάνεται ανά κατηγορία δαπάνης.

Επειδή, οι τιθέμενοι από την προκήρυξη όροι, φαίνεται να «φωτογραφίζουν» συγκεκριμένο πάροχο.

Επειδή, δεν προκύπτει με βάση τις εξελίξεις στο χώρο της μετάδοσης του σήματος τηλεόρασης, η σχέση κόστους- οφέλους και η πραγματική ανάγκη για επένδυση ενός τόσο μεγάλου ποσού δημοσίων πόρων.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Με ποια τεχνική και οικονομική μελέτη τεκμηριώθηκε και καθορίστηκε ο προϋπολογισμός των 22,7 εκ. ευρώ (ή έως 45,4 εκ. με την προαίρεση) για 54 αναμεταδότες και μάλιστα περιορισμένης ισχύος; Ποιο είναι το αναλυτικό κόστος

ανά σταθμό/ σημείο εκπομπής, ανά περιοχή και ανά στάδιο (προμήθεια/ capex – εγκατάσταση – λειτουργία – συντήρηση);

2. Έγινε συγκριτική ανάλυση κόστους με άλλες προμήθειες/εγκαταστάσεις αναμεταδοτών αντιστοίχων προδιαγραφών και υποπολλαπλάσιου κόστους, που έχουν ήδη πραγματοποιήσει δήμοι ή άλλοι φορείς του Δημοσίου, δεδομένου ότι πριν την εγκατάστασής τους, τα τεχνικά τους χαρακτηριστικά έχουν ήδη εγκριθεί για την επάρκειά τους, από τον υφιστάμενο αποκλειστικό πάροχο; Υπάρχει συγκριτική ανάλυση ή μελέτη κόστους ανά σημείο σε σχέση με προηγούμενα ανάλογα έργα στην Ελλάδα ή στην ΕΕ; Αν ναι, ποια είναι τα αποτελέσματα;
3. Πώς δικαιολογείται ο όρος της δεκαετούς συνεχόμενης εμπειρίας και μάλιστα κατά την τελευταία δεκαετία, που απαιτείται από τους υποψήφιους αναδόχους ως νομικά πρόσωπα; Δεν έρχεται σε αντίθεση με την μόλις διετή εμπειρία, που απαιτείται για τους τεχνικούς/μηχανικούς που θα οριστούν ως υπεύθυνοι για την υλοποίηση του έργου, το οποίο ουσιαστικά φέρει χαρακτηριστικά καθαρά τεχνικής φύσεως συναρτώμενα και με την αποτελεσματικότητά του;
4. Σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα, τα τιθέμενα από το Διαγωνισμό κριτήρια, χαρακτηρίζονται ιδιαίτερος περιοριστικά, σε βαθμό που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και προδιαγράφουν το αποτέλεσμα της ανάθεσης υπέρ συγκεκριμένου ιδιώτη, ενισχύοντας την ύπαρξη αποκλειστικού μονοπωλίου. Τι απαντά το Υπουργείο; Πως διασφαλίζεται εν προκειμένω ότι οι όροι του διαγωνισμού δεν φωτογραφίζουν συγκεκριμένο πάροχο δικτύου;
5. Έχει αξιολογηθεί η τεχνολογική βιωσιμότητα της επίγειας ευρυεκπομπής σε ορίζοντα δεκαετίας, ενόψει της ταχείας μετάβασης στην ψηφιακή (διαδικτυακή) τηλεόραση; Πιστεύετε ότι το ύψος της υπολογισθείσας δαπάνης, σε σχέση με την 5ετή διάρκεια της σύμβασης, δικαιολογεί την υλοποίηση μιας τόσο μεγάλης επένδυσης με δημοσίους πόρους;
6. Δεδομένου ότι υπήρξε ήδη μέριμνα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, για την εξασφάλιση της πρόσβασης των κατοίκων των «λευκών περιοχών» στις υπηρεσίες τηλεόρασης, μέσω δυνατότητας δορυφορικής μετάδοσης, καθώς και ότι δεν φαίνεται να υπήρξε κάποιο επιτακτικό αίτημα που να δικαιολογεί επί του παρόντος, την «εξπρές» ένταξη του εν λόγω έργου στο ΠΔΕ, και την προκήρυξη ενός διαγωνισμού που από πολλούς χαρακτηρίζεται ως «φωτογραφικός», προτίθεται το Υπουργείο να αναστείλει ή να επανεξετάσει τη διαδικασία, προτού δεσμευθούν σημαντικοί δημόσιοι πόροι σε ένα έργο που ενδέχεται να αποδειχθεί τεχνολογικά ξεπερασμένο και οικονομικά αδικαιολόγητο;
7. Εξετάστηκε η δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό του έργου το δίκτυο της ΕΡΤ που διαθέτει υποδομή πανελλαδικής κάλυψης;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Μαμουλάκης Χάρης

Ακρίτα Έλενα

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γιώργος

Ζαμπάρας Μιλτιάδης

Κασιμάτη Νίνα

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Κατερίνα

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Παπαηλιού Γιώργος

Τσαπανίδου Πόπη

Ψυχογιός Γεώργιος